

Szanowna Pani Redaktor,

W odpowiedzi na Pani zapytanie z dnia 17 listopada 2017 r. dotyczące sprawy podejrzanego Marka G. uprzejmie informuję, iż decyzja o uchyleniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w stosunku do podejrzanego zapadła na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie - X Wydział Karny Odwoławczy, która została wydana w dniu 6 listopada 2017 r. pod sygnaturą X Kz 1332/17. Decyzja stanowi o uchyleniu tymczasowego aresztowania w stosunku do podejrzanego oraz nie zawiera w swojej treści zastosowania innych, alternatywnych środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym. Analiza uzasadnienia Sądu Okręgowego pozwala na stwierdzenie, iż powodem uchylenia najsurowszego środka zapobiegawczego w stosunku do podejrzanego są zasadnicze wątpliwości, co do prawidłowości przyjętej przez Prokuratora kwalifikacji prawnej zarzucanego podejrzanemu czynu, tj. art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (przestępstwo płatnej protekcji biernej popełnionej w ramach czynu ciągłego). Kluczowe wątpliwości Sądu budzi zagadnienie i definicja „krajowej jednostki organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi”, a konkretnie ustalenie, czy Grupa Azoty S.A. będąca spółką akcyjną, gdzie Skarb Państwa ma 33% udziałów, może być uznana za taki podmiot. To zagadnienie jest fundamentalne dla ustalenia prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego podejrzanemu z uwagi na grożącą sankcją oraz uprawdopodobnienia istnienia samego czynu przestępnego, które jest podstawą stosowania wszystkich środków zapobiegawczych, a najsurowszego z nich w postaci tymczasowego aresztowania w szczególności. Ponadto Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wskazał na istnienie również innego rodzaju obiekcji, co do wypełnienia przez podejrzanego znamion zarzuconego mu występku, tj.: zamiaru podejrzanego (który przy wskazanej we wniosku kwalifikacji prawnej musi być zamiarem bezpośrednim tzn. sprawca musi chcieć jego popełnienia). Tego rodzaju zamiar nie został przez Oskarżyciela Publicznego uprawdopodobniony. W zaistniałej sytuacji Sąd Okręgowy podzielił także argumentację obrońcy podejrzanego odnośnie braku przesłanki szczególnej z art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. (uzasadniona obawa matactwa procesowego) albowiem, w opinii Sądu, cały materiał dowodowy konieczny do wyjaśnienia zasadności zarzutu postawionego Markowi G. został już zabezpieczony. Te wszystkie argumenty legły u podstaw decyzji Sądu Okręgowego, która zmieniła postanowienie Sądu Rejonowego dla W-wy Mokotowa z dnia 07 października 2017 r., sygn.. akt XIV Kp 3012/17.

Łącząc wyrazy szacunku,

SSO Piotr Bojarczuk
Rzecznik Prasowy ds. Karnych
X Wydział Karny Odwoławczy
Sądu Okręgowego w Warszawie